

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Tento článek vznikl v rámci projektu „Podpora a rozvoj sociální práce v Kraji Vysočina, registrační číslo projektu CZ.03.2.63/0.0/0.0/15_007/0007828“, který je spolufinancován Evropským sociálním fondem. Jedna z klíčových aktivit projektu je zaměřena na podporu realizace sociální práce.

Každá situace má řešení

V životě občas nastanou situace, se kterými si neumíme poradit a které se zdají být bezvýchodné. Vždy je tu ale možnost poradit se, sdílet svou zkušenost a třeba najít i to správné východisko.

Paní Hana bydlí v menším městečku na Vysočině. Její maminka už nežije, ale tatínek se těší dobré kondici. I když už mu bylo přes osmdesát let, vyzařuje vitalitou a životní energií. Místní štramák, usměvavý pán, který si rád povídá se sousedkami na ulici a s železnou pravidelností chodí hned po ránu nakupovat do trafiky noviny, aby se pak domů vrátil s drobným nákupem. Na oběd si pak zajde do místní jídelny, kde se vždy zdrží, jelikož je stále o čem si povídat.

V nedávné době však začalo docházet ke změně. Jednou z nákupů nedonesl svoje oblíbené rohlíky, ale mouku. I když se jednalo o zvláštní nahodilé pochybení, paní Hana zpozorněla a zaměřila se na tatínka více. Dobře znala jeho rituály a jejich narušení ji znervóznilo. Dosud nenápadným, drobným zapomínáním nepřikládala žádnou váhu, prostě „skleróza“ patří k věku. Výpadky se počaly množit a stupňovat, nyní již tušila, že něco není v pořádku. Jednou se stalo, že z ranní nákupní procházky tatínek přišel až odpoledne, jelikož nemohl trefit domů. Jindy přišel domů bez peněz i nákupu. Paní Hana opatrně nabídla tatínkovi, že mu nákupy bude pořizovat sama. Ale tatínek o takové věci nechtěl ani slyšet, vždy si přeci nakupoval sám. Pod záminkou mnohých se případů okradení důchodce se paní Hana snažila o omezení hotovosti, se kterou tatínek odchází, ale marně. Tatínek je přeci fit a na něj by si žádný darebák nedovolil!

Paní Hana už si byla jistá, že tatínek bude nemocný a že se patrně bude jednat o nějaký typ demence. Dostat ovšem tatínka k lékaři byl obrovský problém, jelikož si zakládal na pověsti železného zdraví a hlavně „mu nic není, nic ho nebolí“. Až když paní Hanu volala Policie ČR, že její tatínek je na služebně s tím, že nahlásil pohřešování svojí manželky, která údajně nepřišla domů, daly se věci do pohybu. Povedlo se uskutečnit návštěvu lékaře a následně i odborné vyšetření. Tatínkovi byla diagnostikována **demence Alzheimerova typu**, a to v pokročilé fázi. Jakoby se stanovenou diagnózou začala jeho soběstačnost den ode dne výrazně klesat. O pravidelných prochá-

kách již nemohla být ani řeč. Tatínek trávil veškerý čas mezi čtyřmi stěnami svého pokoje, přestal vycházet, všechno musela zařizovat rodina, přes jídlo až po hygienu. Nejhorší bylo, že paní Hana i její muž každé ráno odcházeli do zaměstnání a museli ponechávat tatínka samotného doma. V jeho bytě tak raději odpojili vodu, elektrické přístroje, které by mohly způsobit požár. Situace počala být z dlouhodobého hlediska neudržitelná. Tatínek ztratil orientaci mezi dnem a nocí, realitou a fikcí. Takhle to dál nešlo a bylo potřeba něco udělat.

Na doporučení svých známých kontaktovala **sociální pracovníci z příslušného městského úřadu** a vše potřebné se tak dozvěděla na jednom místě. Za její pomoci si požádala o vyřízení **příspěvku na péči** a společně pak řešily dilema, zda-li zajistit pečovatelskou službu, nebo zůstat doma a starat se sama o tatínka. O umístění tatínka do nějakého zařízení rodina zatím nepřemýšlela. Nakonec se paní Hana rozhodla ukončit pracovní poměr a plně se

věnuje péči o tatínka. Svého rozhodnutí nelituje, má méně nervů z maratónu mezi prací a péčí, a ještě zbývá čas na sebe a tatínka. Do firmy, kde dříve pracovala na plný úvazek, si chodí příležitostně přivydělávat a psychicky si odpočinout od náročné péče. Tatínek se léčí a tak paní Hana doufá, že zvládne domácí péči co nejdéle. Sociální pracovníce ji pomohla s podáním žádostí do několika **zařízení pro seniory**, které se specializují právě na tatínkovu chorobu, aby byla připravena i na tuto situaci.

Kde vám poradí a pomohou?

Ve dvaceti šesti městech Kraje Vysočina na městských úřadech najdete sociálního pracovníka, což je člověk, který vám dokáže kvalifikovaně poradit co dělat, když se dostanete do svízelné sociální situace, jako tomu bylo ve výše zmíněném příběhu. Sociální pracovník vám nejen poradí, ale pomůže i se zprostředkováním další pomoci.

Podrobné informace týkající se sociálního poradenství vám poskytne pracovník na úseku sociální práce KrÚ Kraje Vysočina Mgr. Martin Jelínek na tel. 564 602 848. Více informací a kontakty na sociální pracovníky městských úřadů naleznete na www.kr-vysocina.cz/socialniportal.asp, pod záložkou sociální práce.

Kraj Vysočina